

Καυσοκαλυβίτης, ὅστις τὸ συνέταξεν εἰς Μολδαβικὴν γλῶσσαν καὶ ἐτύπωσεν ἐν Βουκορεστῶν κατὰ τὸ 1808 ἔτος ἅμα ἔλαβε τὸ θεῖον χρίσμα τοῦ βαπτίσματος.

(435) — Ἀπανθίσματα ἐκ τῶν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου περὶ τῆς ἀναγνώσεως τῆς Παλαιᾶς καὶ Νέας Διαθήκης. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέντα παρὰ τῆς ἐν Λονδίῳ Ἑταιρίας τῶν Θρησκευτικῶν πονημάτων. Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1818. εἰς 12^{ον}.

(436) — Τὸ τέλος τοῦ Χρόνου. Ἐπιτομὴ τῶν λόγων τοῦ Δοκ. Ἰσαὰκ Οὐάττου. Νῦν πρῶτον τύποις ἐκδοθέν παρὰ τῆς ἐν Λονδίῳ Ἑταιρίας τῶν θρησκευτικῶν πονημάτων. Τυπογραφεῖον Ἑλληνικόν. Ἐν τοῖς Πατριαρχείοις. Ἐν Κωνσταντινουπόλει 1818. εἰς 12^{ον}.

(437) — Ἐξομολογητᾶριον ἦτοι βιβλίον ψυχωφελέστατον περιέχον διδασκαλίαν σύντομον πρὸς τὸν Πνευματικὸν πῶς νὰ ἐξομολογῇ μὲ καρπὸν τοὺς Κανόνας τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Νηστευτοῦ ἀκριβῶς ἐξηγημένους, συμβουλὴν γλαφυρὰν πρὸς τὸν μετανοοῦντα πῶς νὰ ἐξομολογῆται καθὼς πρέπει, καὶ λόγον ψυχωφελῆ περὶ Μετανοίας· συνερανισθὲν μὲν ἐκ διαφόρων διδασκάλων, καὶ εἰς ἀρίστην τάξιν ταχθὲν παρὰ τοῦ ἐν τῷ ἁγίῳ ὄρει ἀσκήσαντος ἀοιδίμου πατρὸς Νικοδήμου. Ἦδὴ τρίτον ἐκδοθὲν δαπάνῃ τοῦ τυπογράφου. Ἐνετίησι παρὰ Νικολάῳ Γλυκεῖ. 1818. εἰς 8^{ον}.

ΣΗΜΕΙΩΣΙΣ. Ἀπὸ Κατάλογον τινα τοῦ τυπογράφου Νικολάου Γλυκεῖ γίνεται γνωστὸν ὅτι ἡ Α' ἐκδοσις τοῦ περὶ οὗ ὁ λόγος βιβλίου ἐδημοσιεύθη τὸ 1784 ἔτος, ἡ δὲ Β' τὸ 1794.

(438) — Περιγραφὴ τοῦ κατὰ τὴν ἐπαρχίαν Δράμας καὶ Φιλίππων Ἱεροῦ Μοναστηρίου τῆς Ὑπεραγίας Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου τῆς ἐπονομαζομένης Κοσφοινήσεως, καὶ τοῦ γενομένου Θαύματος εἰς τὴν ἐν αὐτῇ ἱερὰν καὶ θαυματουργὸν εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, ἣ προσετέθη καὶ Παρακλητικὸς Κανὼν εἰς τὴν Θεοτόκον ἐπ' αὐτῷ τῷ θαύματι.

